

3

דכשחא שועה הרי סוף כשועה לכל דבריו והא חנן מהעסק ל"י
לכ"ע אפי' אם מלוא ח"ל כונה והרי שועה אינו אלא כמחשק
בעלמא כדמונה צפ"ק דחולין (דף יב) גבי קטן יש לו מחשבה
וכדפי' החוק' הסם והרי חס'ו' מד דין אית להו כדחנן לקמן ופסחא
היכא דבר חיובא הוא אפי' צמחעסק ל"י ק"ו לטועה דלאו צמ
הוא כיון דאינו אלא מחשק בעלמא דל"י ונ"ו להכי צ' פירושים אם
ה' גדול בשעת חיוב המלוא אלא שהי' עבד דדינו כאשה דפטור
מוציע שהזמן גרמא ועשה אותו מלוא וכו' צ"ו כשתחבר דלפ"א
לא ילא י"ה צמח ששעה המלוא קודם שנקשה צ"ח ולפ"ב ילא כיון
שהי' צן דעה בשעת ששעה המלוא לא ה"ל מחשק ואפי' דלענין
אכיל' מלא ח"ן כ"ח צ"ח הכי צ' פרושי' דהא אפי' נשים חייבות באכילה
ומלא כדא' צפ"ב דפסחים מ"ח כ"ח לענין מלוא שופר וילוצ צבא"ב
דאמנן מיהו ע"כ פ' א' אמת דהא אמרינן לקמן (ד' כ"ט) דמי שחלו
עבד והלוי צ"ח אף לעלמו אינו מוילא משה' דלא אחי לך עבדות
דיד' ומוילא לך מירות דלכפשי ומי' דכ"ש כשכולו אינו צ"ח כגון
קטן ושועה דלא אחי שעה פטור דיד' ומפיק שעה חיובא אחר
שנאבדל והביא צ' טענות או אחר שנתפסק והא דק"ל ונהי' דהו
לו כנ"י בגיורתו ונהגי' לק"מ דש"ה דשבת צעיקן והא איכא ופי' דר"י
פליג אדר"ה החם וס"ל צהיו לו כנ"י ומתו דלא קיים פ"ו מ"ח צהיו לו
בנים צהייתו ככרי מודה דהא איכא שבת:

אראש שפסחא פסח'י' כתב הר"ן בשם הר"א דדוקא כה"ב ילא
שיודע הוא שפסח'י' הוא פסח חו מלא אלא שח"ן מחוין
ללאח אצל כקצור חול הוא ואכל מלא או כקצור לאכול צמר ואכל
מלא וודאי לא ילא דאם איתא ל"ל למנעו כפאו פסחים לבקוהו מד
מחני גווי' ח"ו כדאמנן ולי ח"ן רח"י זו מוכרחה דודאי חני דשלחו
לאצוה דשמואל לא נחתי לרצותא דא"כ ה"ל לאשמועינן הא דתוקע
לשיר דהוי רצותא טפי ורצא כמי דנחתי לרצותא דאפי' תוקע לשיר
ל"י כדמסקי' ל"י אלא לאשמועינן דהא דתוקע לשיר סיה למלאה צהא
וילתא דמיירי צ' מלאה אצל ל"י לאשמועינן מילתא חדתא דלא
איירי צ' דהא ח"ו קאמר מ"ח צעיק דיקא כ"ל דיפה כיון דהא
קאמר בסמוך בשלמא מחכוון ומשועי' ול"כ שומע קא קצור חמור
בעלמא הוא ש"מ דכה"ב שח"ן יודע שזה הוא קול שופר ל"י וא"כ
ה"ה אם ח"י שזה מלאה דל"י דנ"ס דהא ח"ן מילוק צין שופר למלאה
דלא רצא מומי שופר למלאה לענין ללאח וא"כ ה"ה שאל ללאח
דמי מלאה לשופר וצפ"ק דחולין (דף יב) אמרינן מנין למחשק
שפסח'י' צקדשים פ"י רש"י וסו' כגון כקצור שהוא חולין וזהו דהא
אמרינן חני צפ"ד דצבחים (דף יח) הוילת ששחטה לשם חולין
כשירה משום חולין פ' כקצור שהוא חולין פסול כדצעי' מיני'
שוילת מר"ה ומנין למחשק צקדשים שהוא פסול הרי משום
חולין דהיינו כקצור שהוא חולין מחשק מיקרי א"כ ה"ה לכקצור
שאינו מלאה ה"ל מחשק והנן לקמן מחשק ל"י וה"ה כקצ' חול
הוא ואכל מלא ל"י ולא מחשק לחלק צין כקצור חמור הוא או
חולין הוא לכקצור חול הוא:

דף כח ע"ב והאי מחשק הוא קמ"ל דאפי' דמחשק הוא יולא
דמלוא א"כ כפי' רש"י ואלא ה"ל לפ' כן דודאי
מחשק ל"י כדחנן לקמן פ"ג אלא ה"פ קמ"ל דתוקע לשיר ל"ד
למחשק:

אלמא קסבר רצא מלוא ח"ן ל"כ וס' החוק' חו"י ל"י מדאמר
ר' יוסי צפ"י דפסחים (דף ק"ד) אפי' שפ"ב
צחורה מלוא להצי' מלא וחורה ודייק הסם מדחנא מלוא אלא
לאו משום הכי' דחיתוקת היא אלא משום דמלוא ל"כ משום דל"י
דלעולם מלוא משום הכי' וכו' דצפ"ב ל"כ כן דהא צפ"ג דקוסה
(דף יח) חנן ר"א יט"ר של חג שחל בשבת ושכח והוליא את הלולב
לכה"ל פטור מפני שהוליאו בראשית ואמר אפי' ל"ש אלא שאל ילא צו
אצל ילא צו ח"י ופריך הא מדאגב' נפיק צ' ופני אפי' כשהפכו
ורצא שני כשהוליאו בכלי וצפ"ב הא דפריך מדאגב' נפיק היינו למי' ד
מלוא א"כ דלמ"ד ל"כ לק"מ דהא לא כוון ללאח והשתא מ"ח הא
ר"י ק"ל מלוא ל"כ מדקאמר מלוא להצי' כו' והא דלולב אדר"י
קאמר אפי' להאי ל"ש אלא שאל ילא צו ח"י לאצי' ורצא ל"ל האי
דיוקא דפ' דפסחים וכו' מנ"ל להקשה להקשות מדאגב' נפיק
דילמא א"כ להאי דיוקא ולכ"י מנ"ל ילא דאצי' ורצא גופיהו אקסי'
להא מדאגב' נפיק למאי דאצי' מלוא א"כ ולא ניחא להו לאוקמי'
לכ"י דלא כוחיתיהו וכו' כהצו מוס' רפ"ב דצ"ו (דף כב) גבי
וכונה ארי' קצ צד"א דר"י גופי' פריך להא וכונה כדמונה הסם מן
הסוגי' וכו' צ"ח:

מצות ח"ל כוונה ומקשו הכא מדמנע' לן צפ"ק דצרכות (ד' יג)
הכי דנקט כסא דשכר ציד' וקצור דמחנא הוא פסח
דמחנא וס"ס דשכר אפי' צהר פסחא אולינן או צהר חתונה

ומאי מצע"ל הא מלוא א"כ ומנ"ח צהא דפסחא אדעת' דמחנא
ומי' הר"ר יונה דהא מלוא א"כ ה"ה מלוא החלוי צמחעסק
שחמחשק הוא צמחעסק כוונה אצל מלוא החלוי צמחעסק
ל"כ דכשאינו מחכוון ואין עשה מעשה ה"ל כאלו לא עשה שום
דבר דהמלוא וק"ל דא"כ מאי פריך דמי' קורא צהריה דלא לא
כיון לכו לא ילא הא ק"ש שאני דחלי דציבור וכו' ל"כ וצמחעסק
ח' דאפי' דמלוא א"כ ה"ה צמחעסק אצל מחכוון להצי' שאל ללאח
א"י והכא הא מחכוון שאל ללאח כלל משכר אלא מחמנא דיוקא
ול"כ דלמ"ד א"כ אפי' מחכוון צהר' שאל ללאח אפי' יולא דהא
צפ"י דעירובין (דף לה) חנן המוליא חפלין מחכוון וכו' וכו' רג"א
צ' וכו' צ"ח צמ"ל צמ"ל פליג תנא קמחא קצור מלוא א"כ לא ללאח
ולא לעצור על צ"ח ואי מחכוון צ' צ' אפי' דל"י למלוא עובר צ'
צ"ח ורג"ס מלוא ל"כ צין ללאח צין לעצור מ"ח מחכוון צ' צ'
וכיון דח"ן מחכוון למלוא ח"ן עובר ואי צמחעסק צהר' שאל ללאח
אינו יולא אפי' למי' מלוא א"כ ל"כ לח"ק כמי יכנס צ' צ' וכוון להדיא
שאל ללאח וכמו שאין יולא צהר' ה"ה אינו עובר דהא ללאח ולעצור
מלא מחמנא ניכסו ח"ו ש"מ דללאח ולעצור אפי' צמחעסק שאל לשם
מלוא יולא וה"ה דעובר משה' לח"ק מלוא א"כ א"כ צ' צ' בשום
ענין משום צ"ח ועוד איכא הסם לישאל דללאח לא צמי כוונה וצמחעסק
פליג לח"ק א"כ ולכ"י וכו' וכו' שאל ללאח קיל וצמחעסק דללאח לכ"ע
א"כ ולעצור לרג"ל ל"כ ואי למי' ללאח א"כ וצמחעסק להדיא שאל
לשום מלוא מודה דלאו כלום הוא כ"ש לעצור אפי' למי' א"כ אי
מחכוון צהריה שאל לשום מלוא דלאו כלום הוא א"כ לח"ק חמ"י וכו'
א' ח"ן צ' לא אפי' צ' צ' יכנס ויחכוון להדיא שאל לשם מלוא וצמחעסק
צחא אדמינן הסם דפליג צמחעסק שאל צמחעסק דל"כ עובר והשתא
לח"ק יכנס צ' צ' ויחכוון להדיא שאל לשם מלוא וכו' ח"ו ח"ו
ח"ו ש"מ כל היכא דא"כ צין ללאח צין לעצור אפי' מחכוון להדיא
שאל לשם מלוא כשתחא דמי' ויולא ועובר וכו' ומשמע להדיא צהא
דמסקי' לקמן צמחעסק דמי' ל"י דעובר בלא מחכוון צ"ח ומאי יתבוון
להדי' שאל לשם צבור את הסוקף על מחנ' ח' של צבור ח"ו אפי' צהר'
עובר צ"ח צ"ח אפי' דמחכוון שאל לשם צבור להדי' ורשיתו להחוס'
צפ"ג דקוסה (דף ל"ט) לענין ברכת לולב דלכ"ד עובר לעשייתו
והא מדאגב' נפיק שפיר' דמכוון שאל לשמה עד לאחר הצרכה
ואפי' דמלוא א"כ צע"כ לא נפיק וק"ל מכל חני דאמנן ועוד
מסייעי החוק' צהרי' דפריך ג' דקוסה צ' שחם והוליא הלולב לרה"ר
צ"ע"כ של חג כשחל בשבת ופריך מדאגב' נפיק ופני אפי' כשהפכו
ורצא שני כשהוליא בכלי והל"ל צמחעסק שאל ללאח משום דמיירי
באדם שאינו צקי והולך אצל צקי ללמוד ומק"ס עלה הר"ה א"כ אצל
הא יודע שא"כ צהר' אלא דרך גזירתו ודברי חז"ה חנן דמחנא מ"ח
דצהר' ידע וזהו ל"י ועוד דלכ"י ח"כא מחמנא דצהר' דמל"כ
מחמנא רבי' ע"ה לידע יוחר מחא דרך גדילתן כוונה כוונה בכל
המלוא של כל השנה כוונה צ"ח ע"ה ופני חמ"י דרך גדילתן
אינו כוונה אלא צ' ח"י' צמחעסק שח"ו כוונה אלא צחב פסח אחת
בשנה ומי' י"ל לדחות לאצי' דמי' צמחעסק דכיון דמיירי צ"ח הא
ל"י דין כוונה המלוא לבוון צהר' שאל י"ח אצל צהר' דהפכו
חיתומי' ל"י מוילא שאל צמחעסק דהא אפסח אפי' צ"ח וכן הא
דכא שהוליא בכלי אפסח דחיתומי' לו כן מ"ח למאי דפ' הסוגיא
מכונה יוחר וכן רשיתו להר"ן בשם הר"א למי' מלוא א"כ אפי'
עוד ולוון שאינו כוונה ללאח אפי' יולא צע"כ וי"ח למאי דפ'
ל"י כקצור שאינו מלא ואכלו ל"י ל"כ לק"מ דקצור מחמנא הוא
ומלא שכר דהא דמי לקצור שאינו מלא ומחמנא על הר"ן שחב
כדברי הר"ס צמחעסק שאל ללאח ל"י לכ"ע מחמנא הוא קושא
דכא דמחמנא כיון דכחצ כדברי הר"א דקצור שאינו מלא ל"י
לכ"ע חו ל"ל לדברי הר"ס דהא לק"מ מיהו כ"ו לשיעור ג' רש"י
וחס' צהרי' קושא דכא דמחמנא אצל הר"א ח"י ופני' י"ח להס' ג'
אחרת צהרי' קושא ולגירסתה ח"ן לו ענין להא דמל"כ ואין לי להאריך
באלו זה:

מאי לאו חס כיון לכו ללאח חק' הרמב"ן צ' המלחמות לימא האי
חס כיון לכו לאו כוונה מלוא קאמר אלא כוונה הלכ' מיירי
וכו"ד רפ"ב דצרכות (דף י) דפריך א' או פסוק א' לריך כוונה
ומחמנא קוש' זו ר"ל דלמ"ד מלוא א"כ א"כ כלל והני תנאי
ואמוראי ק"ל כמ"ד מל"כ ואי חמה מה ענין זה לזה דכו' דהסם
קרא להס' כוונה הלכ' והיינו שכוון ידע ויפין הצרכים שמואל
מפיו ודבר זה חלוי צכונות הלכ' ואפי' שאינו מחכוון ללאח ומעל
לצבך כ"ל הסם וכוונה דהכא היינו שמוכון ללאח י"ח אותו מלוא
אפי' שאינו משים הצרכים על לכו אלא שמונה לכו לצרכים אחרים
ותדע לך דהא רצא פסק הסם כמ"ו דפסוק א' לריך כוונה הלכ'
וצמחעסק ק"ל דללאח ל"כ כוונה וה"ה ק"ל צפ"ג דקוסה צ' שחם
והוליא: